

noget bud på, hvornår der begynder at ske noget?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at der sker meget i løbet af 2004, og det har jo noget at gøre med, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti har gjort op med det mantra, der hed, at der skal nedlægges kapacitet, og at der derimod oprettes mere kapacitet for at lette det pres, der er på kriminalforsorgens institutioner. Det store problem i Danmark er jo, at flere og flere begår meget grov kriminalitet, så der er behov for at varetægtsfængsle folk netop af hensyn til retsfølelsen.

Jeg vil sige til fru Lissa Mathiasen, at der er ingen, der kan give et bud på, hvordan f.eks. udviklingen i antallet af varetægtsarrestanter vil være inden for de næste par måneder. Men det er klart, at det er regeringens førsteprioritet, at de personer, som ikke må være på fri fod, fordi det krænker retsfølelsen, naturligvis skal sættes bag tremmer, og så må man håbe, at bødeforsone og andre, der venter på at komme ind at afsone, kommer ind at afsone så hurtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre. Men vi skal først have kapaciteten udvidet, og det første ryk vil ske i løbet af 2004, men naturligvis også i årene fremover til stor gavn for kriminalforsorgen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 14.00

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 81:

Forslag til folketingsbeslutning om støtte til børn af forældre, der er under behandling for alvorlige psykiske lidelser eller misbrug af alkohol, narkotika eller lignende.

Af Margrethe Vestager (RV) m.fl.
(Fremsat 2/12 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

Dette beslutningsforslag vil pålægge regeringen i indeværende folketingsår at tage de nødvendige lovgivningsinitiativer til at sikre et landsdæk-

kende tilbud om terapeutisk støtte til børn af forældre, der er under behandling for alvorlige psykiske lidelser eller misbrug af alkohol, narkotika eller lignende, herunder etablering af børnevenlige faciliteter på alle landets behandlingscentre og -afdelinger.

Regeringen er enig med forslagsstillerne i, at her har vi at gøre med en gruppe af børn og unge, som absolut har behov for hjælp. Der er virkelig brug for at sætte ind, ikke mindst med tanke på den negative sociale arv, som disse børn har en øget risiko for. Det var også derfor, regeringen nedsatte ministerudvalget for negativ social arv og mobilitet. Regeringsudvalget kom for godt et halvt år siden med en strategi for, hvordan den negative sociale arv brydes.

Vi ved godt i regeringen, at den negative sociale arv hverken brydes i dag eller i morgen. Der skal et langt, sejt træk til, men vi har lagt kimen til en god begyndelse med strategien »En god start til alle børn«.

Ud over de initiativer, vi nu er ved at sætte i gang og føre ud i livet som en opfølgning på strategien, er der blevet afsat rigtig mange penge på det her område. I forbindelse med psykiatripuljen for 2003-2006 blev der afsat 50 mio. kr. årligt til støtte til en række særlige prioriteringsområder, herunder til udbygning af indsatsen for børn af psykisk syge forældre.

Ved satspuljeforhandlingerne for 2003 blev der bevilget godt 17 mio. kr. årligt til sundhedsplejen og til anden tværfaglig indsats, og der blev peget på, at det især var børn i misbrugsfamilier, der havde behov for yderligere støtte. Igen ved satspuljeforhandlingerne for 2004 er der afsat penge til området. Der blev afsat 20 mio. kr. om året til styrkelse af det tværfaglige samarbejde i forhold til udsatte børn, ikke mindst i forhold til børn af misbrugere eller psykisk syge forældre. Derudover har SUS, Socialt Udviklingscenter, fået bevilget knap 1,4 mio. kr. over en 2-årig periode til vidensformidling og koordinering i forhold til børn af psykisk syge forældre.

Når regeringen ikke kan støtte beslutningsforslaget, skyldes det primært to ting: For det første er det regeringens holdning, at det vil være uansvarlig økonomisk politik fra regeringens side at poste yderligere 80 mio. kr. i området, før vi ved, hvad vi får for de allerede afsatte 350 mio. kr. Nu må vi have pengene ud at arbejde, og derefter må vi så se, når vi har fået foretaget en evaluering, om der er behov for yderligere tiltag. Først derefter mener vi, at vi kan tage